

Izrek

1. Člen 26 Direktive 2004/18/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil gradenj, blaga in storitev, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (EU) št. 1251/2011 z dne 30. novembra 2011, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje predpisom regionalne enote države članice, kot so ti iz postopka v glavni stvari, ki ponudnikom in njihovim podizvajalcem nalagajo, da se s pisno izjavo, ki mora biti priložena k ponudbi, zavežejo, da bodo delavcem, ki bodo izvajali storitve, ki so predmet javnega naročila, izplačevali minimalno plačo, določeno s temi predpisi.
2. Člen 26 Direktive 2004/18, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 1251/2011, je treba razlagati tako, da ne nasprotuje predpisom regionalne enote države članice, kot so ti iz postopka v glavni stvari, ki določajo izključitev iz postopka oddaje javnega naročila tistih ponudnikov in njihovih podizvajalcev, ki se nočejo s pisno izjavo, ki mora biti priložena k njihovi ponudbi, zavezati, da bodo delavcem, ki bodo izvajali storitve, ki so predmet javnega naročila, izplačevali minimalno plačo določeno s temi predpisi.

(¹) UL C 175, 10.6.2014.

**Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 12. novembra 2015 – Združeno kraljestvo Velika Britanija in
Severna Irska/Evropski parlament, Svet Evropske unije**

(Zadeva C-121/14) (¹)

(Ničnostna tožba — Uredba (EU) št. 1316/2013 o vzpostavitvi Instrumenta za povezovanje Evrope —
Projekti skupnega interesa, ki se nanašajo na ozemlje ene od držav članic — Odobritev navedene države —
Podaljšanje železniškega tovornega koridorja — Pravna podlaga — Člena 171 PDEU in 172, drugi
odstavek, PDEU)

(2016/C 016/07)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Združeno kraljestvo Velika Britanija in Severna Irska (zastopniki: M. Holt in L. Christie, agenta, skupaj z D. J. Rhee, barrister)

Toženi stranki: Evropski parlament (zastopnika: A. Troupiotis in M. Sammut, agenta), Svet Evropske unije (zastopnika: Z. Kupčová in E. Chatziioakeimidou, agentki)

Intervenientka v podporo toženi stranki: Evropska komisija (zastopnika: J. Samnadda in J. Hottiaux, agentki)

Izrek

1. Tožba se zavrne.

2. Združenemu kraljestvu Velika Britanija in Severna Irska se poleg plačila svojih stroškov naloži plačilo stroškov Evropskega parlamenta in Sveta Evropske unije.
3. Evropska komisija nosi svoje stroške.

⁽¹⁾ UL C 135, 5.5.2014.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 12. novembra 2015 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Helsingin hovioikeus – Finska) – Valev Visnapuu/Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

(Zadeva C-198/14) ⁽¹⁾

(Predhodno odločanje — Člena 34 PDEU in 110 PDEU — Direktiva 94/62/ES — Členi 1(1), 7 in 15 — Prodaja na daljavo in prevoz alkoholnih pijač iz druge države članice — Trošarina na nekatere embalaže pijač — Oprostitev v primeru vključitve embalaž v sistem varščine in vračanja — Členi 34 PDEU, 36 PDEU in 37 PDEU — Zahteva za dovoljenje za prodajo alkoholnih pijač na drobno — Monopol nad prodajo alkoholnih pijač na drobno — Utemeljenost — Varovanje zdravja)

(2016/C 016/08)

Jezik postopka: finščina

Predložitevno sodišče

Helsingin hovioikeus

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Valev Visnapuu

Toženi stranki: Kihlakunnansyyttäjä (Helsinki), Suomen valtio – Tullihallitus

Izrek

1. Člen 110 PDEU ter člene 1(1), 7 in 15 Direktive Evropskega parlamenta in Sveta 94/62/ES z dne 20. decembra 1994 o embalaži in odpadni embalaži je treba razlagati tako, da ne nasprotujejo predpisom države članice, kakršni so ti iz postopka v glavni stvari, s katerimi se uvaja trošarina na nekatere embalaže pijač, vendar je v njih določena oprostitvev plačila trošarine, če so embalaže vključene v delujoč sistem vračanja.
2. Člena 34 PDEU in 36 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotujeta nacionalnim predpisom neke države članice, kakršni so ti iz postopka v glavni stvari, v skladu s katerimi mora prodajalec s sedežem v drugi državi članici za uvoz alkoholnih pijač za njihovo prodajo na drobno potrošnikom s prebivališčem v prvi državi članici, kadar ta prodajalec zagotovi prevoz teh pijač ali njihov prevoz zaupa tretji osebi, pridobiti dovoljenje za prodajo na drobno, če so ti predpisi primerni za uresničitev cilja, v obravnavanem primeru varovanja zdravja in javnega reda, če tega cilja ni mogoče enako učinkovito doseči z manj zavezujočimi ukrepi in če ti predpisi ne pomenijo niti sredstva za samovoljno diskriminacijo niti prikritega omejevanja trgovine med državami članicami, kar pa mora preveriti predložitevno sodišče.

⁽¹⁾ UL C 202, 30. 6. 2014.